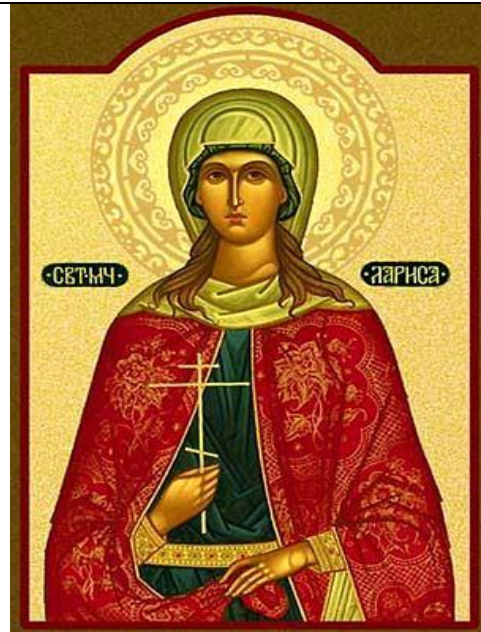
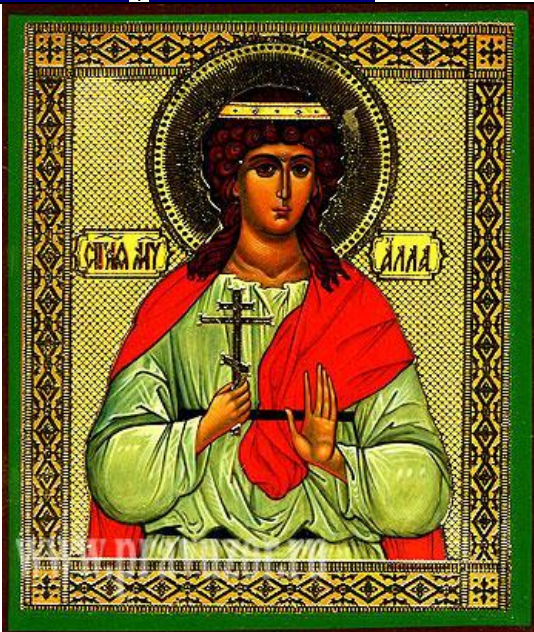

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Готські Мученики Криму

The Gothic Martyrs of Crimea

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

«Церква Бога в Готії ... усім Християнам Церкви Православної проживаючим поміж народами всенної: нехай помножується милість, мир і любов Отця і нашого Господа Ісуса Христа» [Св. Димитрій Ростовський наводячи Послання, яке приписує Єпископу Асхолію Солунському в *Життю* Св. Сави Готського (+372), попередника Готських Мучеників Криму.]

“The Church of God in Gothia... to all Christians of the Orthodox Church living among all the nations of the universe: may the kindness, peace and love of the Father and our Lord Jesus Christ abound” [St. Demetrius of Rostov, citing an Epistle he attributes to Bishop Ascholius of Thessalonica in the *Vita* of St. Sabbas the Goth (+372), predecessor of the Gothic Marytrrs of Crimea.]

На 8-го квітня за григоріанським календарем (це ж – 26-го березня за юліанським і Віддання Свята Благовіщення та Собор Св. Архангела Гавриїла) ми зустрічаємо групу Святих,

On April 8 on the Gregorian Calendar (which is March 26 on the Julian – and the Apodosis of the Feast of the Annunciation and the Synaxis of the Archangel Gabriel) we find a group of

більшість з імен яких доволі незвичайні - з деякими визначними винятками. Вони – Християнські Готи з Криму в Україні, які прославили Бога своїм мучеництвом в 375-му р., відмовляючись поклонитися язичницьким божкам своїх предків і більшості своїх земляків, вибираючи смерть замість ідолопоклонства.

Вони: Священики Вафусій і Верк; Чернець Арпіла; миряни Авів, Агн, Реас, Ігафракс, Іскої, Сила, Сігіц, Сонирил, Суїмвл, Ферм і Філл; мирянки Анна, Алла, Лариса, Моїко, Маміка, Вірко та Анімаїса; цариця Готська Гаафа, і її дочка Дукліда. Насправді це латинізовані (і слов'янізовані) види імен записаних у грецьких *Життях*. Готські ж варіанти можна [прочитати тут](#). Але імена трьох мирянок досить популярні поміж східними слов'янами. І хоч є декількох Святих з іменем Анна, імена Алла й Лариса зустрічаємо лише в цій групі Святих.

Готський володар Атанаріх був став непримирим у своєму ворожому відношенні до поширення Християнства внаслідок проповіді Єпископа Вульфїлі (ім'я його означає «вовчєня»), який навіть був переклав Біблію на мову готську. Досить поширена версія, що цей динамічний Владика був аріаном, хоч Символ віри, якого приписують йому звучить досить православним. Ось наприклад: «Я, Вульфїла, Єпископ і сповідник, завжди так вірив, і в цій, єдиній правдивій Вірі й мандрую подорожником до Господа мого; Я вірую в єдиного Бога Отця, єдиного неродженого і невидимого, і в Його Єдинородного Сина, нашого Господа й Бога, Творця і Виробника всього творіння, Якому немає подібного (так що лише Один з поміж усіх живих істот є Бог Отець, Який також є Бог нашого Бога); і в єдиного Святого Духа, освітлюючу й освячуючу Силу...»

Атанаріх бачив у цій Вірі загрозу героїському готському способу життя і наказав викоринити її. Його місцевий чиновник (і *роді*, тобто жрець) Унґеріх

Saints, most of whose names are quite unusual - with a few notable exceptions. They are Christian Goths of Crimea in Ukraine, who glorified God by their martyrdom in 375, refusing to worship the pagan deities of their ancestors – and the majority of their country folk, instead preferring death to idolatry.

They are: the Priests Bathusius and Bercus, the Monk Arpilus, the laymen Abibus, Agnus, Reasus, Igathrax, Iscoeus, Silas, Signicus, Sonerilas, Suimbalus, Thermus, Phillus, and the women Anna, Alla, Larissa, Monco, Mamica, Virko, Animaida, Gaatha the queen of the Goths, and her daughter Duklida. In fact, these are latinized forms of the names listed in Greek *Vitae*. The Gothic version may be [found here](#). The names of three of the women are, however, quite popular among Eastern Slavs. While there are a number of Saints named Anna, the names Alla and Larissa are to be found only in this group of Saints.

The Gothic ruler, Athanaric, had grown adamant in his hostility to the spread of Christianity through the preaching of Bishop Ulfila (or Wulfila – “little wolf”), who had actually translated the Bible into Gothic. This dynamic Bishop is widely considered to have been an Arian, although a Creed attributed to him sounds quite Orthodox. It reads in part: “I, Ulfila, bishop and confessor, have always so believed, and in this, the one true faith, I make the journey to my Lord; I believe in one God the Father, the only unbegotten and invisible, and in His only-begotten Son, our Lord and God, the Designer and Maker of all creation, having none other like Him (so that One alone among all beings is God the Father, who is also the God of our God); and in one Holy Spirit, the illuminating and sanctifying Power...”

Athanaric saw this Faith as a threat to the heroic Gothic way of life and ordered it stamped out. His local officer (and *godī* i.e. pagan priest), Jungerich

(деякі джерела твердять, що Атанаріх і Унгеріх – одна й та ж особа), поставив кумира на колісницю і привіз її до намета, в якому Християни зібралися на Богослужіння. Дали їм такий вибір: поклоніться цьому ідолу, або будьте спалені живцем разом з вашими одновірцями. І 308 ґотів згинули в полум'ї. Імена 21-ої особи (дехто каже 26-ох) відомі й записані в Календарі. Свого роду паралельним до Мучеництва Святих 40 Мучеників Севастійських (9/22 березня) стало те, що якийсь незнаний чоловік, побачивши героїство Ґотських Мучеників заявив, що він також - послідовник Христа і приєднався до них у вогні.

Цариця Гаафа, вдова ґотського короля і її дочка Дукліда не були поміж тими, що постраждали в полум'ї. Натомість вони зайнялись зібранням усіх Мощів Мучеників, що лише могли знайти і перенесли їх у Сирію для збереження (Св. Димитрій Ростовський у своєму *Житті* подає ім'я цариці, як Алла). Коли Гаафа (чи Алла) повернулася у свої сторони то обурені язичники камінням побили її та її сина Агапона. А Дукліда евентуально мирно заснула. Вона передала дещо з Мощів на посвячення Церкви в Кизику (сьогодні приміщення колишнього міста в північно-східній частині Європейської Туреччини захищає Міністерство Культури).

У своєму опорі до зречення від Віри в Христа Ґотські Мученики Криму виявились не менш героями від своїх войовничих земляків. Можливо їхнє заступництво й дало натхнення їхнім німецьким нащадкам, які серед влади терору нацистів повстали проти зла расових образ та ненависті своєю участю в Церкві Сповідуючій. Річниця мучеництва світоча цього дисидентського руху, Дитріха Бонгофера, якраз припадає 9-го квітня - один день після відзначення Ґотських Мученики Криму за юліанським календарем.

Нельсон Мандела колись говорив:

(some sources say Athanaric and Jungerich are the same person), had an idol placed on a chariot and brought it up to the tent in which the Christians had gathered for worship. The choice given them was: worship this idol or be burned alive together with your fellow-worshippers. 308 Goths died in the flames. The names of 21 (some say 26) of them are known and listed in the Calendar. In a kind of parallel to the Martyrdom of the Holy 40 Martyrs of Sebaste (March 9/22) an anonymous man, seeing the heroism of the Gothic Martyrs, also proclaimed himself a follower of Christ and joined them in the flames.

Queen Gaatha, a Gothic king's widow, and her daughter, Duklida, were not among those who suffered in the flames. Rather it was they who gathered up what Relics they were able to get of the Martyrs and brought them to Syria for safe keeping. (St. Demetrius of Rostov, in his *Vita*, gives the Queen's name as Alla.) Upon returning to their homeland Gaatha (or Alla) and her son, Agapon, were stoned to death by the angry pagans. Duklida eventually reposed in peace. She gave some of the Relics to a Church which was being consecrated in Cyzicus (today its site in northeastern European Turkey is protected by the Ministry of Culture).

In their resistance to give up their faith in Christ the Gothic Martyrs of Crimea showed themselves to be no less heroic than their warlike country folk. It may be that their intercessions inspired those Germanic descendants who took a stand in the midst of the Nazi reign of terror to oppose the evil of racial resentment and hatred through their participation in the Confessing Church. The anniversary of the martyrdom of Dietrich Bonhoeffer, a luminary of this dissident movement, falls on April 9, the day after the Julian celebration of the Gothic Martyrs of Crimea.

«Тримати образу це подібне до того, щоб випити отруту в надії, що вона заб'є твоїх ворогів». Бонгофер же писав: «Наші вороги – ті, які тримають ворожнечу проти нас, а не ті, проти яких ми плакаємо ворожнечу... Я, як Християни, покликаний відноситися до мого ворога, як до брата і зустрічати ворожнечу любов'ю. Отож моя поведінка формується не тим, як до мене відносяться інші, а тим, як до мене відноситься Ісус».

Нехай же Готські Мученики Криму надихають нас горнутися до Ісуса, як робили вони, і так відчуємо ми тут же зараз силу Його Воскреслого Життя і таким чином станемо знаряддям, яким це Життя перетворює світ! Амінь.

Nelson Mandela once said: "Resentment is like drinking poison and then hoping it will kill your enemies". Bonhoeffer wrote: "Our enemies are those who harbor hostility against us, not those against whom we cherish hostility... As a Christian I am called to treat my enemy as a brother and to meet hostility with love. My behaviour is thus determined not by the way others treat me, but by the treatment I receive from Jesus".

May the Gothic Martyrs of Crimea inspire us to cling to Jesus as they did, and so to experience here and now the power of His Resurrection Life and thus become instruments for that Life to transform the world! Amen.